

از پیام شاهنشاه آریامهر به مناسبت یکهزار و صدمین

سال زادروز رودکی

۳ دی ۱۳۳۷

(۲۳ ژانویه ۱۹۵۹)

رودکی نه تنها خود سخن‌سرائی توانا بود، بلکه نبوغ او مکتب پرافتخاری را در تاریخ کهن سال ما گشود که در طول قرون نوایغ دیگری چون فردوسی و خیام و نظامی و مولوی و سعدی و حافظ و بسیار بزرگان دیگر که وجود هر یک به‌تنهایی مایه افتخاری جاوید در تاریخ هر ملت می‌تواند بود، در آن پرورش یافتند.

زبان پارسی که دامنه نفوذ آن از کرانه‌های مدیترانه تا آن سوی مرزهای دوردست هندوستان و آسیای مرکزی گسترده شده و همه‌جا فرهنگ درخشان و عالی ایران را با خود به ارمغان برد، در واقع به دست این شاعر ارجمند مدون گردید که هر چند دیدگان او از دیدار فروغ ظاهری محروم بود ولی کانون تابناکی از هنر و معنویت بود که فروغ آن پس از قرن‌ها هنوز به سرزمین هنرپرور ما پرتوافکن است.

برگزاری مراسم یادبود بزرگان مختلف علم و ادب ایران که در طول چند سال اخیر به کرات در کشور ما صورت گرفته، هر یک فرصت تازه‌ای بوده است که از یک سو سهم بزرگ ما را در فرهنگ و تمدن بشری و سنن عمیق و ریشه‌دار ملیت ما را به جهانیان یادآوری کند، و از سوی دیگر مسئولیت خطیر ملت ایران را در نگاهبانی میراث گرانبهائی که از نیاکان خود دریافت داشته است بدو تذکر دهد.